

Dr hab. Magdalena Thien, prof. UwB

Ocena

osiągnięcia naukowego i aktywności naukowej dr Dominik Janus, ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego,

sporządzona zgodnie z art. 219 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dn. 20 lipca 2018 r. (Dz. U. 2018, poz. 1668 ze zm.).

I. Informacje wstępne

Na mocy uchwały nr 33/2025 Rady Dyscypliny Językoznawstwo Uniwersytetu Gdańskiego z dn. 9 października 2025 r., zgodnie z którą zostałam powołana na recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym pani dr Dominiki Janus, została przekazana mi dokumentacja Habilitantki. Przedłożone do oceny materiały obejmują następujące dokumenty:

- wniosek o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo,
- kopię dyplomu uzyskania stopnia doktora nauk humanistycznych z zakresie językoznawstwa,
- autoreferat,
- wykaz osiągnięć naukowych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny,
- monografię autorską oraz cykl sześciu powiązanych tematycznie artykułów naukowych, stanowiących główne osiągnięcia naukowe Habilitantki (w języku niemieckim),
- kopie pozostałych prac naukowych Habilitantki (artykułów, rozdziałów, recenzji, artykułów wstępnych, sprawozdań – w języku polskim i w języku niemieckim),
- kopie zaproszeń, zaświadczeń stypendialnych oraz innych działań o charakterze naukowym, dydaktycznym i organizacyjnym.

W przedstawionej poniżej ocenie dorobku naukowego dr Dominiki Janus będę odnosić się do wskazanych powyżej dokumentów źródłowych.

II. Ogólna ocena rozwoju naukowego Habilitantki

Z lektury powyższych dokumentów jednoznacznie wynika, że dr Dominika Janus posiada gruntowne i ponadprzeciętne wykształcenie kierunkowe, które w sposób szczególny predysponuje Ją do zawodu nauczyciela akademickiego oraz prowadzonej na poziomie akademickim samodzielnej działalności naukowo-badawczej w obszarze nauk humanistycznych, zwłaszcza w zakresie językoznawstwa. W roku 2004 r. ukończyła studia polonistyczne na Uniwersytecie Wrocławskim. Pracę magisterską pt. „Nekrolog – analiza kulturowo-językowa” przygotowała pod kierunkiem szczególnie zasłużonego dla językoznawstwa polonistycznego prof. dr hab. Jana Miodka. Niemal równocześnie studiowała w tymże samym ośrodku filologię germańską. W roku 2005 uzyskała tytuł zawodowy licencjata, a w 2007 tytuł magistra filologii germańskiej. Na odnotowanie zasługuje fakt, iż zarówno niemieckojęzyczna praca magisterska pt. „Deutsche und polnische phraseologische Wörterbücher – Versuch einer konfrontativen Beschreibung“, jak i polskojęzyczna rozprawa doktorska pt. „Polsko-

niemiecka frazeologia w słownikach Michała Abrahama Troca i Samuela Bogumiła Lindego” (obie przygotowane pod kierunkiem śp. prof. dr hab. Iwony Bartoszewicz) w spójny sposób łączą zdobytą wiedzę i kompetencje Habilitantki w zakresie językoznawstwa germanistycznego i polonistycznego. Profil Habilitantki jako badaczki – germanistki i polonistki, otwartej na dyscyplinarnie odmienne perspektywy i ujęcia – uwidacznia się również w pracach powstałych po uzyskaniu stopnia doktora w roku 2011. Analizując wyżej wymienione daty uzyskiwania tytułów zawodowych i stopnia naukowego, oraz biorąc pod uwagę fakt, iż od momentu uzyskania stopnia doktora do przedłożenia mi materiałów w ramach postępowania habilitacyjnego prowadzonego przed Radą Dyscypliny Językoznawstwo Uniwersytetu Gdańskiego upłynęło niespełna 14 lat, stwierdzić mogę, iż rozwój naukowy dr Janus jest dynamiczny i konsekwentny, co stanowi poważny argument przemawiający na jej korzyść.

Zawodową karierę akademicką Habilitantka rozpoczęła krótko przed obroną pracy doktorskiej tj. w roku 2010 jako asystentka w Instytucie Filologii Germańskiej na Uniwersytecie Gdańskim. Od roku 2011 do dziś pracuje na stanowisku adiunkta – do roku 2019 w Katedrze Językoznawstwa i Translatoryki, a od roku 2019 w Zakładzie Języka Niemieckiego i Translatoryki. We wskazanym powyżej okresie zatrudnienia jako pracownik naukowo-dydaktyczny dr Janus wykazywała się dużą aktywnością naukową i akademicką. Jej dorobek naukowy jest obszerny – obejmuje 2 monografie autorskie (w tym rozprawę habilitacyjną), 17 artykułów w tomach zbiorowych (w tym 10 wydanych za granicą), 15 artykułów w czasopiśmie naukowych, 8 recenzji w czasopiśmie naukowych, 2 artykuły wstępne i 1 recenzję. Wspomnieć należy również o współredagowaniu 2 monografii naukowych. Liczba punktów MNiSW, jak sama wskazuje w dokumentacji, wynosi aż 844 pkt, zaś Indeks Hirscha – w Google Scholar 3, w bazie ERIH PLUS 1.

Habilitantka wykazała się również dużą aktywnością i mobilnością w zakresie uczestnictwa w konferencjach naukowych (uczestniczyła aktywnie aż w 28 konferencjach, w tym 6 zagranicznych) oraz w kilku stażach naukowych (w tym 2 zagranicznych) i dydaktycznych (program Erasmus) w Niemczech. Wartym odnotowania jest również jej udział w międzynarodowym projekcie badawczym (COST-Projekt CA22115 PhraConRep „A Multilingual Repository of Phraseme Konstruktions in Central and Eastern European Languages”), jak też pozyskanie środków w NCN (projekt MINATURA 2). Jest ponadto aktywną członkinią kilku stowarzyszeń naukowych (*Stowarzyszenie Germanistów Polskich*, *Mitteleuropäischer Germanistenverband*, *Internationale Vereinigung für Germanistik*, *Sopockie Towarzystwo Naukowe*, *Europejskie Towarzystwo Frazeologiczne EUROPHRAS*) oraz czynną współorganizatorką wydarzeń naukowych i popularyzatorskich w rodzimej jednostce.

Podsumowując stwierdzam, iż dotychczasowy dorobek publikacyjny i curriculum naukowe dr Dominiki Janus wskazują jednoznacznie na jej wysokie zaangażowanie zarówno naukowe, jak i akademickie i tym samym spełniają w mojej opinii wymogi stawiane w przewodzie habilitacyjnym.

III. Ocena osiągnięć naukowych (w części artykułowej)

Pani dr Dominika Janus przedstawiła do oceny dwa osiągnięcia naukowe: monografię oraz cykl 6 krótszych prac naukowych (artykułów i rozdziałów). Ponadto załączyła także pozostałe osiągnięcia naukowe z lat 2011–2022, czyli okresu po uzyskaniu stopnia doktora, do których w części końcowej krótko się odniosę.

Ocena rozprawy habilitacyjnej

Habilitantka jest autorką monografii: „Der Tod in Danzig. Danziger Leichenpredigten (1586-1746) aus textlinguistischer Sicht“, Göttingen: Brill | V&R unipress, 2023. Należy podkreślić, iż recenzję wydawniczą rozprawy sporządził prof. dr hab. Józef Wiktorowicz – autorytet w zakresie historii języka niemieckiego, językoznawstwa diachronicznego, niemieckich języków kancelaryjnych,

leksykologii i leksykografii. Publikacja ukazała się w ramach serii wydawniczej „Fields of Linguistics – Aktuelle Fragestellungen und Herausforderungen” (tom nr 3), redagowanej przez Joannę Szczęk, Annę Dargiewicz i Mariusza Jakosza.

Całość składa się z siedmiu rozdziałów oraz pięciu części nienumerowanych, do których – obok bibliografii, zawierającej ilościowo i jakościowo właściwie dobrany wybór literatury naukowej z zakresów, w obrębie których prowadzony jest wywód w omawianym tomie – należą także wykazy tabel, schematów i rycin oraz aneksy. W monografii nie przewidziano indeksu rzeczowego

Monografię otwiera *Wprowadzenie*, w którym przedstawiono uzasadnienie wyboru tematu wraz z krótkim opisem przedmiotu badań, celem badawczym oraz strukturą rozprawy. Zarysowano podstawową problematykę, którą stanowi analiza i opis nowożytnych protestanckich kazań pogrzebowych z lat 1586-1746 z perspektywy historycznej lingwistyki tekstu. Tak określone zadanie badawcze Autorka zamierza zrealizować w pracy będącej przyczynkiem do:

1. systematycznej analizy historycznych gatunków tekstu,
2. analizy tekstologicznej kompleksu tekstowego, jakim jest kazanie pogrzebowe, stanowiącego lukę badawczą,
3. analizy tekstologicznej kazań pogrzebowych pochodzących z dawnego niemieckiego obszaru językowego Europy Środkowo-Wschodniej,
4. analizy tekstologicznej gdańskich kazań pogrzebowych.

Wskazane poziomy analizy Autorka trafnie określa jako wyraźne luki badawcze (2, 4) bądź obszary, którym językoznawcy dotychczas nie poświęcili wystarczającej uwagi (1, 3). Nadrzędnym celem badań jest odpowiedź na pytanie: „co autorzy gdańskich kazań pogrzebowych chcieli osiągnąć u odbiorców za pomocą swoich tekstów i jakich środków językowych w tym celu używali” (autoreferat). Cel ten Autorka zamierza osiągnąć poprzez rozważania oparte zarówno na dotychczasowej wiedzy naukowej, jak i na wynikach przeprowadzonych badań empirycznych.

Rozprawa sytuowana jest tym samym na styku kilku poddyscyplin językoznawczych (przede wszystkim pragmatyki językowej i lingwistyki tekstu) oraz historii i bibliologii. Powiązanie tych obszarów wyznacza, a przynajmniej powinno wyznaczać, kierunek poszukiwań i rozstrzygnięć interpretacyjno-metodologicznych.

Poprawność metodologii poznawczej znajduje swój wyraz w niezwykle przejrzystym i spójnym logicznie układzie formalnym monografii. Została ona podzielona na 5 rozdziałów głównych¹: 2. *Textlinguistische Grundlagen der Untersuchung*, 3. *Die historische Situation in Danzig im 16. und 17. Jahrhundert und in der ersten Hälfte des 18. Jahrhunderts*, 4. *Protestantische Leichenpredigt als Erbauungsschrift*, 5. *Methodischer Rahmen der Untersuchung*, 6. *Textlinguistische Analyse des Textkomplexes „Leichenpredigt“*.

Spójność logiczno-formalna jest zachowana również w obrębie poszczególnych rozdziałów, czego konsekwencją jest płynny i konsekwentny tok rozważań. Na tej podstawie wnioskuję, iż sposób naukowego poznania – tj. oglądu i analizy rzeczywistości językowej, historycznej i kulturowej – wypracowany przez Habilitantkę cechuje się wysoką jakością.

Dyskusja prowadzona przez dr Janus nad zagadnieniami mieszczącymi się w omawianym zakresie tematycznym jest wnikliwa i wielopłaszczyznowa, a zarazem odpowiednio selektywna. Przykładowo, w rozdziale 2 znajdujemy rozważania nad kluczowymi pojęciami z zakresu lingwistyki tekstu (*tekst*, *gatunek tekstu*, *wzorzec tekstu*, *kontekstualizacja gatunków tekstu*) oraz koncepcjami analizy tekstów historycznych. Habilitantka nie porusza się po peryferiach, nie przytacza informacji, które nie

¹ Rozdział 1 stanowi *Wprowadzenie*, a rozdział 7 *Zakończenie i perspektywy*.

otwierają nowych perspektyw ani nie odnoszą się bezpośrednio do wąsko zdefiniowanego obiektu badań. Wręcz przeciwnie – dyskutowane i przytaczane poglądy innych badaczy prowadzą do stwierdzeń i wniosków stanowiących fundament przeprowadzonej w rozdziale 6 analizy. I tak lingwistyczny rozdział 2 zamyka konkluzja, iż tekstologiczne i pragmalingwistyczne badanie dokumentów historycznych wymaga uwzględnienia również zewnętrznych cech tekstowych (str. 57), czyli kontekstowych/ kulturowych. Konsekwencją tego stwierdzenia jest wywód rozdziału 3, w którym Habilitantka wychodzi poza granicę dyscypliny podstawowej, językoznawstwa i spogląda na wybrany materiał źródłowy również przez pryzmat historii, przybliżając tło społeczne, ekonomiczne, polityczne, wyznaniowe, językowe i kulturowe² Gdańska, determinujące kazania pogrzebowe jako wieloaspektowe zjawisko językowo-kulturowe. Trafnie przy tym zakłada, iż podejście interdyscyplinarne, integrujące wiedzę lingwistyczną, historyczną i kulturoznawczą przy analizie kazań pogrzebowych pozwala najpełniej ukazać znaczenie źródłowe i językowe badanych dokumentów.

Wieloaspektowość i dynamika dyskusji są charakterystyczne dla wszystkich pozostałych rozdziałów. Rozdział 4 stanowi zwięzłą, przejrzystą, a zarazem rzetelną prezentację aktualnego stanu badań językoznawczych nad kompleksem tekstowym *kazanie pogrzebowe* jako literaturą parenetyczną. Habilitantka nie ogranicza się do referowania poglądów, lecz podejmuje z nimi dyskusję: niektóre przyjmuje w całości, inne częściowo (Schwitalla 1983), wobec jeszcze innych zajmuje stanowisko krytyczne, wypracowując własną koncepcję tego kompleksu tekstowego. Koncepcja ta tworzy fundament dla badań empirycznych przedstawionych w rozdziałach 5 i 6.

Wnikliwość i rzetelność krytycznej analizy cechują również przeprowadzone badanie empiryczne. Habilitantka najpierw szczegółowo opisuje metodologię, której podstawę stanowi zaproponowany autorski model analityczny, uwzględniający zarówno wymiary opisu tekstu współczesnego, jak i specyfikę tekstów historycznych. Następnie w rozdziale 6 przedstawia wieloaspektową analizę tekstologiczną kazań pogrzebowych, obejmującą uwarunkowania sytuacyjne, strukturę, funkcję, cechy językowo-stylistyczne oraz temat. Badanie to ma charakter innowacyjny z wielu względów. Przede wszystkim jest to pierwsza próba na gruncie językoznawstwa germanistycznego w zakresie historycznej lingwistyki tekstu podejmująca analizę kompleksu tekstowego *kazanie pogrzebowe*. Wieloaspektowość opisu, integrującego wiedzę lingwistyczną, historyczną, kulturową i bibliologiczną, pozwala najpełniej ukazać znaczenie źródłowe, językowe i kulturowe badanych dokumentów. Odtwarzając tzw. „środowisko retoryczne”, w którym powstały gdańskie kazania pogrzebowe, Habilitantka wnosi istotny przyczynek do szeroko rozumianego nurtu lingwistyki kulturowej.

Habilitantka wykazała się umiejętnością samodzielnego opisanie i dogłębnego zbadania bardzo trudnej bazy materiałowej oraz wyciągnięcia istotnych wniosków i ich jasnego przedstawienia. Na uwagę zasługuje również sprawność w posługiwaniu się językiem nauki oraz językiem właściwym dla dyscypliny. W długim tekście odnalazłam jedynie kilka drobnych usterek językowych oraz fragmentów nie do końca jasnych (np. na str. 61: „Die Stadt hat sich dabei rasch entwickelt. Gegen Ende des 16. Jahrhunderts zählte Danzig ca. 40 000, in der ersten Hälfte des 17. Jahrhunderts ca. 100 000 und in der Mitte des 18. Jahrhunderts zwischen 50 000 und 60 000 Einwohner (Bogucka 1994: 61). Eine wichtige Rolle spielte hier die Immigration vor allem aus den Niederlanden, aber auch aus Deutschland [...]”).

Ze względu na wartość poznawczą monografii, opracowany autorski model badawczy, sposób prowadzenia wywodu naukowego, oryginalność rozwiązań metodologicznych oraz szczegółową orientację w polskiej i zagranicznej literaturze przedmiotu, rozprawę oceniam bardzo wysoko. Przedstawione przez Autorkę wnioski uznaję za wysoce innowacyjne. Na szczególne podkreślenie zasługuje również dążenie do udostępnienia źródeł istotnych dla dziejów miasta i historii tego regionu

² Kultura rozumiana jako kultura życia codziennego.

oraz ich językoznawczych analiz, umożliwiających wgląd w dawną rzeczywistość Gdańska. Praca posiada tym samym walor dokumentacyjny, wnosi nową porcję danych i wiedzy niezbędnej do zrozumienia specyfiki oraz unikalności językowej rzeczywistości miasta, a ponadto może służyć jako źródło w dalszych badaniach interdyscyplinarnych nad językiem, kulturą i historią tego obszaru.

Podsumowując mogę stwierdzić, że monografia przedstawiona jako osiągnięcie naukowe stanowi znaczne i istotne poszerzenie dotychczasowego dorobku językoznawstwa germanistycznego, a tym samym językoznawstwa w ogóle.

Ocena cyklu sześciu powiązanych tematycznie tekstów naukowych

Zbiór krótszych tekstów naukowych (artykułów oraz rozdziałów w pracach zbiorowych) w języku niemieckim poświęcony jest również gdańskim protestanckim kazaniom pogrzebowym z omawianego okresu. Cztery z nich powstały równolegle z monografią, co tłumaczy fakt, iż częściowo powielają treści w niej przedstawione. Dwa kolejne teksty ukazały się już po publikacji książki i — w mojej ocenie — poszerzają oraz pogłębiają rozważania i analizy podjęte w monografii. Na szczególne wyróżnienie zasługuje artykuł z roku 2024, w którym Habilitantka dokonuje kontrastywnej analizy niemieckich i polskich kazań pogrzebowych. Innowacyjny charakter ma również tekst z tego samego roku, stanowiący rozwinięcie wątku dotyczącego statusu tekstowego nowożytnych kazań pogrzebowych. Uważam, że trafną decyzją było wyodrębnienie tego ważnego i nowatorskiego ujęcia w formie osobnej, krótkiej publikacji. Może ona stanowić inspirację dla badaczy zajmujących się innymi historycznymi i współczesnymi gatunkami oraz kompleksami gatunkowymi, w tym także gatunkami dopiero konstituującymi się w ramach nowych form komunikacyjnych (np. dyskursów internetowych). Wydaje się — choć jest to oczywiście suwerenna decyzja Habilitantki — że warto byłoby przygotować choćby krótkie teksty również w języku polskim, aby zapoznać szersze grono polskich językoznawców i historyków z wynikami prowadzonych badań tekstologicznych w tym zakresie.

Ocena pozostałych osiągnięć naukowych:

Z listy publikacji zadeklarowanych do zrecenzowania (oprócz monografii habilitacyjnej oraz cyklu tekstów naukowych) zostało 26 wybranych artykułów naukowych z lat 2011–2022, opublikowanych w naukowych czasopismach i tomach przeważnie o profilu językoznawczym. Wybrane teksty, pozwalają zaobserwować obszary zainteresowań naukowych Habilitantki. Jest to dorobek w znacznej mierze określony przez profil językoznawczy, jednak w ramach tego szerokiego, głównego wątku dają się zaobserwować pewne zakresy tematyczne w szczególny sposób obecne w przedłożonych do oceny tekstach. Spośród przedstawionych mi tekstów naukowych o dominującym charakterze analitycznym można wyłonić kilka bardziej wyraźnych grup tematycznych, przy czym znaczące są cztery główne wątki: frazeologia, w tym frazeografia i frazeodydaktyka (najobszerniejszy wątek), językowy obraz śmierci, nekrolog prasowy jako gatunek tekstu oraz różne zagadnienia z zakresu pragmatyki językowej.

Komentując powyższy podział należy wspomnieć, że między wspomnianymi grupami tematycznymi istnieją wyraźne powiązania, nie są to grupy do końca suwerenne, choć niewątpliwie widoczne jest zróżnicowanie głównych wątków. Pierwsza grupa to rozważania teoretyczne i opisy badań empirycznych w głównym obszarze zainteresowań Habilitantki, który ukoronowany został rozprawą doktorską. Szczególnie interesująca wydaje się moim zdaniem trzecia z wymienionych grup. Trzeba podkreślić, iż artykuły dr Dominiki Janus ukazały się w punktowanych czasopismach i tomach zbiorowych zagranicznych i polskich, co potwierdza ich odpowiedni poziom naukowy.

Podsumowując mogę stwierdzić, że przedstawione mi do oceny osiągnięcia i pozostały dorobek naukowy dr Dominiki Janus oceniam nader pozytywnie. Do jego zalet należą: interdyscyplinarne podejście, prowadzące do syntezy badań tekstologicznych i pragmatycznych oraz wnikliwe

UNIwersYTET W BIAŁYMSTOKU

WYDZIAŁ FILOLOGICZNY

Wydział Filologiczny

UNIwersYTET W BIAŁYMSTOKU

15-420 Białystok
Plac Niezależnego Zrzeszenia Studentów 1

telefon: 85/745-74-46
fax: 85/745-74-78

potraktowanie literatury przedmiotu. Na pochwałę zasługuje również sprawność w posługiwaniu się językiem nauki i językiem dyscypliny. Jako podstawa o nadanie stopnia doktora habilitowanego rozprawa spełnia wymogi ustawy.

Kończąc chciałabym dodać, że jestem pod dużym wrażeniem staranności przygotowania dokumentacji habilitacyjnej. Bardzo wysoko oceniam także autoreferat dr Dominiki Janus dołączony do wspomnianej dokumentacji.

IV. Ocena osiągnięć dydaktycznych, organizacyjnych i popularyzatorskich

Habilitantka jako pracownik naukowo-dydaktyczny w Zakładzie Języka Niemieckiego i Translatoryki na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Gdańskiego od wielu lat aktywnie uczestniczy w procesie dydaktycznym i może poszczycić się znaczącym dorobkiem dydaktycznym oraz organizacyjnym. W minionych latach prowadziła liczne wykłady i ćwiczenia z zakresu językoznawstwa na kierunkach Filologia germańska i Niemcoznawstwo (m.in. Gramatykę opisową j. niemieckiego, Słownictwo, Leksykologię kontrastywną, Współczesny język niemiecki – tendencje i procesy rozwojowe). Wielokrotnie prowadziła seminaria dyplomowe, a pod jej opieką powstało do tej pory 35 prac licencjackich. Obecnie powstaje 8 prac magisterskich. Ciągłe podnosi swoje kompetencje dydaktyczne, uczestnicząc w różnego rodzaju szkoleniach i kursach. Praca jej jest doceniana, o czym świadczą liczne nominacje w plebiscytach edukacyjnych.

Jako doświadczony i wszechstronny dydaktyk bierze udział w pracach różnych zespołów zajmujących się m.in. programami nauczania oraz jakością kształcenia w macierzystej jednostce. Jest również aktywna organizacyjnie, angażując się w działalność komitetów organizacyjnych konferencji naukowych. Na szczególne wyróżnienie zasługuje jej działalność popularyzatorska, obejmująca organizację i promocję spotkań popularnonaukowych, moderowanie prelekcji i dyskusji oraz wygłaszanie wykładów. Wszystkie te działania pozostają w ścisłym związku z zainteresowaniami naukowymi i działalnością dydaktyczną Habilitantki.

Podsumowując, stwierdzam, że moja ocena zaangażowania naukowego i akademickiego dr Dominiki Janus wypada niezwykle pozytywnie. Uczestnictwo w licznych stażach naukowych, w projekcie badawczym, w konferencjach naukowych oraz przejmowanie obowiązków organizacyjnych w środowisku akademickim tworzą spójną i pozytywną charakterystykę naukowego obrazu Habilitantki. Ocena ta w pełni dopełnia wnioski sformułowane w poprzednich punktach.

V. Konkluzja

Uwzględniając całokształt dorobek naukowy, wartość przedstawionych osiągnięć, wkład dr Dominiki Janus w rozwój reprezentowanej dyscypliny naukowej, jak i zaangażowanie w działania dydaktyczne, organizacyjne i popularyzatorskie, uważam, że zostały spełnione wymogi, określone w art. 219 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dn. 20 lipca 2018 r. (Dz. U. 2018, poz. 1668), stanowiące podstawę do nadania Jej stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie językoznawstwo.

Białystok, dn.19.12.2025 r.